

Н. Вагнеръ

Разпни го!

Бѣше петѣкъ, сутринѣта, когато еврейскитѣ сѣдци се събраха втори пѣтъ на заседание и решиха да изпратятъ Исуса при римския управителъ на Иудея — Пилатѣ. Иудейскитѣ сѣдѣ самѣ не можеше да издава смъртни присѣди безъ одобрение на римския управителъ. И всички стареи и първосвещеници, начело съ Каяфа, трѣгнаха къмъ двореца на Пилата. Войниците подирѣ тѣхъ поведоха свързания Христосъ.

Въ туй време ученицитѣ на Исуса разгласиха всичко това изъ града и околноститѣ. Всички Христови привърженици се изплашиха и следѣха отъ далечъ сѣдбата на любимия си учителъ. Тѣ плачеха и се молѣха за него, но никой не смѣеше да излѣзе да го защити.

Иуда сѣщо следѣше, какво ще стане съ неговия учителъ. Съвѣстѣта го мъчеше. Тежки мисли го притискаха. А когато се научи, какъ Христосъ е битъ у Каяфа и че сега е заведенъ при Пилата за смъртна присѣда, той съ ужасъ отиде въ храма, дето бѣха се събрали стареитѣ и първосвещеницитѣ, хвърли имъ тридесетѣ сребърника и имъ каза:

— Сгрѣшихъ, че предадохъ невинна кръвъ. . .
Вземете си паритѣ!